

[Melchior.]

grad mener at repræsentere befolkningsdelene med de lavere indtægter.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige en tak til socialdemokratiets ordfører, hr. Per Hækkerup. Det var glædeligt i dag at høre ham åbne døren og strække hånden frem, ikke at gentage mange af de nedrakninger over for forslagene, som den offentlige debat har været præget af.

Hr. Dahlgaard sagde, at man har indtryk af meget ofte, at det er pressen, der ligesom tvinger organisationsledere til at udtale sig på et tidspunkt, hvor de dårlig nok har haft mulighed for at sætte sig ind i forslagene og alle deres omstændigheder. Jeg giver ham medhold i dette og vil endda uvidende det til, at det jo ikke kun er organisationsledere, men også politikere, der, så snart de forlader et eller andet møde, ikke mindst i dette hus, og kommer ud ad en dør, bliver afæsket udtalelser og meget ofte af goodwill både over for pressen og over for dem, pressen repræsenterer, befolkningen, lader sig forlede til at komme med udtalelser, som de måske i morgen og i overmorgen gerne havde ønsket skulle have været anderledes.

Der findes i dette hus to grupper af mennesker, der repræsenterer offentligheden, den ene er politikerne, der repræsenterer vælgerne på én måde, og den anden er pressens repræsentanter, der repræsenterer vælgerne på en anden måde. Der er den forskel i de to grupper sigte, at medens pressen gerne vil fremfalde nyheder, vil politikerne primært fremkalde løsninger, og det er ikke altid, de to bestræbelser går hånd i hånd. Også her må der blive tale om en balance, der kan holde, en grimasse, der kan passe, således at interesserne, de legitime interesser hos begge disse grupper, presse og politikere, ikke forstyrrer hinanden og ikke forstyrrer muligheden for at nå til de bedst mulige løsninger.

Må jeg om pristal til sidst principielt sige dette, at dette folketing jo også i tidligere samlinger i tidligere år og årtier har lagt hånd til at gribe ind på overenskomstområder, også når arbejdsmarkedets organisationer har været imod det. Hvornår har man gjort det? Jo, det har man gjort alle de gange, man har fundet det nødvendigt nok at gøre det, og har fundet, at det var af de tilgængelige udveje den bedst mulige eller

den mindst ringe. Da har man dog ikke været bange for at gribe ind i overenskomstspørgsmål, og derfor er der altså også i den nuværende situation mulighed for at gribe ind, uden at nogen kan sige, at man her forsynder sig mod absolut hellige ting.

I praksis og i detaljer nærer vi hos centrum-demokraterne naturligvis som andre en del betæneligheder ved virkninger og følger af de lovforslag, der her er fremsat. Flere har opholdt sig ved dette, at der vil komme en lønekspllosion og dermed altså også en sandsynlig prisekspllosion til foråret 1975, når det år, som lovene omtaler, er til ende.

Handelsministeren har allerede i en tidligere debat her i tinget tilsagt, at disse dyrtidsportioner ikke trylles væk, men at de vækkes til live igen, tror jeg var handelsministerens ord i forrige uge, og eksisterer i deres fulde omfang igen efter 1. marts 1975.

Hr. Knud Jespersen drog dette i tvivl i Radiotinget i afvigte weekend, men han har sikkert nok i mellemtiden besindet sig og erkendt, at handelsministeren selvfølgelig kun taler sandhed, og hvis han endnu skulle være i tvivl, og hvis andre skulle være i tvivl, vil jeg gerne henvise til bemærkningerne til lovforslag nr. 31, sidste stykke, og den skriftlige fremsættelses tredjesidste stykke, som jeg gerne kort vil citere. Der står:

„Pristallet er uændret, og da loven udtrykkelig er tidsbegrænset, vil det på ny få sin fulde virkning på dyrtidsreguleringen ved de reguleringer, der skal ske efter 1. marts 1975.“

Det er altså ikke anderledes og ikke bedre med denne hengemning af disse løn- og pristigninger, end at de vil blomstre op og forene sig med nye i foråret 1975, og da vil vi altså muligvis opdage, at vi har udskudt nogle ubehageligheder, som bagefter rammer os som en boomerang.

Sådan kunne man gå i detaljer med de fire lovforslag, vi her behandler, men det er ikke denne debats mening. Jeg skal derfor kun på mit partis vegne sige, at vi altså møder ikke blot åbent, men også sympatisk over for de forslag, der her er lagt frem, men ikke interesserer os mindre for andre forslag, som debatten har affødt. Der var det radikale forslag forleden dag, udvidet en anelse på en speciel måde af Politiken i flere artik-